

PINZLIK (1) *sb m*

N sg pinzlik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „pinzel”, nie zaświadczonego u nas wariantu do „penzel”; pędzelek: Peniculi item et penicilla dicitur quibus pictores pingunt – Pinzlik. Calep 772b.

Cf [PĘDZLIK]

MN